

ŠMOULINKA CUP 2016 -17. START OPĚT V PARDUBICÍCH

Stejně jako loni začala pro nás Šmoulinka turnaje v Pardubicích, tentokrát jen s dívčími týmy. Je jen dobře, že můžeme říct, že obraz hry byl podstatně jiný než vloni (pochopitelně, odpadly hráčky a hráči 2005), přestože jsme zřejmě stále jeden z nejmladších týmů (měli jsme jen 3 hráčky 2006). Bylo vidět, kdo hrál v Ostravě a kdo ne a potvrdila se stará pravda, že praxe (tréninková a zápasová) dělá výkon.

První dva zápasy jsme vyhráli a zvláště poločas toho prvního byl přehlídkou našeho soustředění, dobré obrany, slušného přechodu do protiútku a také dobré úspěšnosti zakončení, které zajišťovaly hlavně Majda a Nela. Naopak i obě zkušenější 2006 (Tereza, Táňa) se potýkaly s míčem, snažily se sice bránit, ale v útoku žádným přínosem nebyly. Ve druhém poločase se soupeřky za stavu 0:40 vzpamatovaly, my jsme naopak polevili v koncentraci a hlavně po vystřídání jsme dělali mnoho starých chyb v obraně (Klára, Vanda, Eliška Z.). Ve druhém utkání proti Kolínu "stačilo" pokrýt šikovnou dvanáctku (hlavně Táňa, částečně Eliška B. a Nela) a přestože bylo utkání vyrovnanější, vedli jsme v poločase 22:11 a ve třetí čtvrtině definitivně rozhodli o vítězství. Poslední čtvrtinu už hrály opět méně zkušené hráčky a rozdíl ve skóre se tak už nezměnil.

Pardubice rovněž dvakrát vyhrály a protože jsme měli lepší výsledky v obou zápasech než domácí, mohli jsme v duchu pomýšlet i na první vítězství nad tímto už známým naším soupeřem. K tomu nám ale ještě pár věcí chybělo. Abychom totiž dokázali porazit a případně porážet družstva jako Pardubice (nemluvě o Slovaně a dalších, které známe z Ostravy), potřebujeme jednak spolehlivě bránit, jednak proměňovat jednoduché situace v body. A v obou případech jsme nebyli ani zdaleka stoprocentní. Přičemž si myslím, že už je čas umět reagovat lépe na všechno, co se odehraje na hřišti a třeba rychleji poznat co pískl rozhodčí, jestli budeme muset bránit nebo si máme hledat cestu do koše v útoku. Zatím některé po odpískání upadnou na zhruba deset vteřin do stavu "neutrál" a než znovu zapnou hlavy, je už soupeřka na cestě ke koši a my běžíme a supíme za ní, místo abychom ji zastavili.

Je v zásadě správné, že nechceme přehnaně faulovat, ovšem není cílem stát se stínem útočníků, ale zastavit je A VZÍT JIM MÍČ ! To jinak než rukama nepůjde a pokud je máme v poloze "letadlo" nebo "vzdávám se" - moc míčů nechytíme. Jak Eliška B., tak Táňa a nakonec i Nela se musí naučit KDY RUCI ZAPOJIT a kdy vynechat. O postavení zády ke koši a nutnosti VIDĚT MÍČ už snad ani nemusíme psát (to by se ale nesměly některé - Eliška Z., Vanda, Dominika - stále točit za hráčkami jako slunečnice za sluncem).

Pokud jde hráčka sama do koše, znamená to dva body. Tuhle jednoduchou rovnici demonstrovala například už zmíněná kolínská "dvanáctka" spolehlivě. A nebyla sama. Podobnou úspěšnost měly i další opory jak Pardubic, tak Jičína. U nás to platilo snad o Majdě - ta si dala konečně říct a nejen, že protáhla dvojtakt odrazem z poslední nohy ale i zapojila levou ruku - a Nele, v menší míře pak o Elišce B. Viki spálila snad dvě třetiny svých nájezdů a Tereza ještě mnohem více. A že by Dominika taky mohla něco proměnit a Klára mohla dát koš aspoň při rozsvícení, o tom snad není sporu. Tak se nám hráčky rozdělily na obránce (Tereza) a útočníky (Majda), přičemž ideální by bylo, kdybychom měli víc lidí, kteří dovedou dobře oboje.

Výsledky :

OSK Olomouc - BSK TJ JIČÍN 77:16

Mikulová 21 - 2/1, Jeřábková 15 - 4/1, Klonová 14 - 2/0, Šimáčková 8 - 2/0, Bahounková 8 - 2/0, Potáčková 4 - 2/0, Petrželová 2, Kořínková 2, Štěpánek 2

Vynikající poločas - 44:0, pak přece jen polevení a také zlepšení soupeřek

OSK Olomouc - BC KOLÍN 47:25

Mikulová 11 - 3/1, Bahounková 8, Jeřábková 7 - 7/3, Zahradníčková 6, Klonová 4, Potáčková 4, Kořínková 4, Štěpánek 2, Píchová 1 - 4/1,

Vyrovnaná první čtvrtina, pak jsme se postupně prosazovali, pokud jsme pokryli nejlepší hráčku soupeřek. Dostatečně rychlé reakce po zisku míče jsme dokázali přetavit do protiútoků, i když řada šancí zůstala nevyužita (Táňa, Viki, Tereza).

Studánka PARDUBICE - OSK Olomouc 33:28

Kořínková 13 - 4/1, Jeřábková 5 - 4/3, Klonová 4, Potáčková 2, Bahounková 2 - 2/0, Mikulová 2 - 2/0,

Poločas 11:22, pak jsme snižovali až na 23:25, ale chyby v obraně rozhodly o zaslouženém vítězství domácích. Z našich hráček byla rovnocennou jen Táňa, která konečně dokázala bránit i útočit a zakončovat, ostatním už možná trochu chyběly síly (Majda, Nela, Viki). Hrubé chyby na začátku znamenaly, že nám utekly soupeřky hned na 10:3 (Eliška Z., Mája) a problémy v obraně pokračovaly i ve druhé čtvrtině. Ve druhém poločase trochu zmatkovali domácí, ale naše šance zůstaly často nevyužity, na rozdíl od těch, které měly hráčky v bílém.

Nicméně druhé místo a porážka o pět bodů od soupeře, který je většinou o rok starší a má za sebou delší praxi a hlavně dosud nás přehrával pravidelně o třicet, není špatný výsledek. Námětů ke zlepšení je ale mnoho. Jak říká Viki: "proč vlastně nemáme čtyři tréninky týdně?!". Cesta tam i zpět proběhla tentokrát celkem v pohodě, i když někteří spolucestující by pro tohle slovo nehlasovali :) - ale můžu směle prohlásit, že proti loňsku to bylo velké zlepšení. Z drobných cen jsme ocenili čtyři přece jen trochu vyčnívající hráčky a sice Majdu, Nelu, Táňu a Emmu.